

מ"ת 30014/12/20 - מדינת ישראל נגד אמיר לדוויה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 30014-12-20 ישראל נ' לדוויה(עציר)
תיק חיצוני: 855837/2020

בפני כבוד השופטת שושנה ליבוביץ
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב אמיר לדוויה (עציר)

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

לפי עובדות כתב האישום ביום 16.11.20 שהה המשיב ברכבו במקום המכונה "ההר", בלב מחנה הפליטים שועפאט, יחד עם אחר בשם נזאר עדווי (להלן: נזאר). המשיב החזיק בידו אקדח המסוגל להמית והראה אותו לנאזר. המשיב לא היה בעל רישיון להחזיק בנשק ומעולם לא החזיק ברשיון לנשק. אדם בשם קוסי דעאגלה (להלן: קוסי) הגיע למקום יחד עם אחר. הם פתחו את דלת רכבו של המשיב והחלו יורים לעברו. המשיב הוציא את האקדח והשיב בירי לעברם. למשיב נגרמו פציעות מסכנות חיים, ובכללן פגיעת חזה וקונטוזיה ריאתית בגינם נדרש להחדרת נקז לחזה, קרע דרגה 4 בכבד, קרע בעורק הכבד וקרע בכיס המרה בגינם נדרש למספר ניתוחים כשהוא מורדם ומונשם, למנות דם, פלזמה, לתרופות קרישה ולהכנסת סטנט לעורק הכבד וכן שבר בעקב כף הרגל. בנוסף, המשיב פיתח דלקת ואלרגיה בגינם נדרש לאנטיביוטיקה ולתרופות נגד אלרגיה. גם קוסי נפגע כתוצאה מהירי של המשיב ונגרמו לו שברים בעצם הירך הימנית והשמאלית ועצם פיקת הברך (פטלה) בברך ימין והוא נזקק לניתוח, מנת דם ולקיבוע.

2. בהחלטה מיום 20.12.20 נקבע כי די בהודאתו של המשיב לקיומן של ראיות לכאורה בהתאם לחומר החקירה שהוצג לפניו על מנת לבסס תשתית ראייתית לכאורית מספקת בשלב זה. כמו כן נקבע כי רמת המסוכנות הנשקפת מהמעשים המתוארים בכתב האישום היא משמעותית. לפיכך קיימת עילת מעצר של מסוכנות. שירות המבחן התבקש להכין תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, בהקדם האפשרי, לצורך בחינת אפשרות לחלופת מעצר מתאימה. בד בבד, נוכח מצבו הרפואי של המשיב, ובשל החשש כי המתנה לחוות

דעת לעת הזו עלולה להימשך זמן רב יחסית, נקבע כי תוגש כבר עתה חוות דעת מטעם היחידה לפיקוח אלקטרוני בדבר היתכנות איזוק.

3. חוות דעת שהוגשה על ידי מנהלת האיזוק האלקטרוני קבעה שאין מניעה ליישמו במקום המעצר המוצע בשכונת אבו גוש. בהמשך לכך, ביקש ב"כ המשיב לעוצרו במעצר בית בפיקוח אלקטרוני בדירה שהושכרה לשם כך באבו גוש, המרוחקת ממקום מעשה העבירה (מחנה הפליטים שועפאט). הערבים שהוצעו הם הוריו של המשיב ובן דוד של אביו.

המבקשת מתנגדת לבקשה. היא לא שוללת באופן עקרוני את התאמת החלופה המוצעת, אולם לטענתה, השלב הראוי לבחון את האפשרות למעצר באיזוק אלקטרוני הוא לאחר שיתקבל תסקיר בעניינו. זאת, נוכח המסוכנות הנשקפת מהמשיב בשל אופי המעשים המיוחסים לו, וכן בשים לב לצורך לקבל תמונה כוללת על הסכסוך שהוביל למעשים המיוחסים למשיב ולפציעתו.

4. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים והערבים המוצעים רואיינו בפני בית המשפט על ידי ב"כ המבקשת, מצאתי כי בנסיבות העניין החריגות ניתן לעצור את המשיב בחלופה המוצעת בפיקוח שניים מתוך הערבים המוצעים, וזאת עוד בטרם יוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו.

5. אכן, ככלל מעצרים של נאשמים אשר מיוחסות להם עבירות שמקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית יהא מאחורי סורג ובריוח (סעיף 22ב(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996). לגבי עבירות נשק הודגשה בפסיקה המסוכנות הרבה הטבועה בהן, שבעטייה, על דרך הכלל, לא ניתן יהיה להפיגה באמצעות מעצר שאינו מאחורי סורג ובריוח. רק במקרים חריגים תסכון חלופת מעצר להפגת המסוכנות הנשקפת ממי שמיוחסות לו ביצוע עבירות מסוג זה (ראו: בש"פ 6045/20 אבו צהיבאן נ' מדינת ישראל, פסקה 10 ואסמכתאות שם (7.9.2020); בש"פ 969/19 אלטורי נ' מדינת ישראל (14.2.2019)). בצד האמור, גם כאשר עסקין בעבירות מהסוג הנדון, עומדת בעינה החובה לבחון, בכל מקרה לפי נסיבותיו, אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירות הנאשם פחותה. מבלי למצות את מכלול השיקולים שיובאו בחשבון, ישקלו הנסיבות לביצוע עבירות הנשק ומידת חומרתן; איכותה של החלופה המוצעת; אופן התנהלות הנאשם בחקירתו ועברו הפלילי (ראו: בש"פ 2406/20 אבו פרחאן נ' מדינת ישראל (19.4.2020); בש"פ 1040/20 סעיד נ' מדינת ישראל (1.3.2020); בש"פ 6491/18 מדינת ישראל נ' סרסור (13.9.2018); בש"פ 6088/18 בללו נ' מדינת ישראל (23.8.2018)). על דרך הכלל, במקרים אלה יהיה מקום לשקול שיקולים אלה, רק לאחר שיתקבל תסקיר מבחן, אשר ישמש כלי חשוב נוסף במסגרת בחינת השיקולים שעל הפרק ועריכת איזון ביניהם.

6. במקרה דנן, מדובר כאמור במי שמיוחסת לו עבירת נשק אשר נסיבותיה חמורות. עם זאת, מבלי להקל ראש במעשים המיוחסים למשיב, מכתב האישום עולה כי היה קרבן למעשה אלימות חמור. אמנם באופן עקרוני מקובלת עלי עמדת המבקשת שברגיל גם במקרים כאלה ראוי להמתין לתסקיר מטעם שירות המבחן. זאת, שכן שירות המבחן הוא הגוף המקצועי האמון על בחינת החלופות המוצעות והתאמת הערבים לתפקידם, מתוך ראיית התמונה הכוללת ובכלל זה מקור הסכסוך והיקף המעורבים בו. אולם בנסיבות המקרה דנן חוברים יחד מספר שיקולים המטים את הכף לכיוון בחינת חלופת מעצר כבר כעת, באופן שהמשיב ישהה בה עד לקבלת תסקיר שירות המבחן. כפי שתואר לעיל, המשיב נפצע באירוע מושא כתב האישום באופן קשה ביותר והיה נתון בסכנת חיים. לטענת בא כוחו, הוא מתנהל בכיסא גלגלים ומחובר לנקז ומצבו הרפואי דורש טיפול צמוד שיוכל להינתן לו במסגרת מעצר בית באופן שייטיב את מצב בריאותו ושיהיה בו כדי להפחית חשש להחמרה במצב זה. המשיב הוא צעיר נעדר עבר פלילי. מצבו הרפואי מעצים את סבלו הפיזי והנפשי כתוצאה משהייתו בבית המעצר מעבר לחוויה הקשה שהיא מנת חלקו של כל מי שחווה לראשונה מעצר מאחורי סורג ובריח. לכך יש להוסיף כי בתקופה זו, עקב אילוצים הנובעים מהתפשטות נגיף הקורונה, שירות המבחן מתקשה לעמוד בפרקי הזמן המוקצבים לו להכנת תסקירי מעצר. במקרה דנן התבקש שירות המבחן להחיש את הכנת התסקיר ככול הניתן, אולם לא עלה בידו לעשות כן ככול הנראה עקב אילוצים שאינם בשליטתו, וקשה להעריך מתי יוגש. ממילא ההכרעה אם לשחרר נאשם לחלופת מעצר מצויה בסמכות בית המשפט, אשר נדרש לבחון את מכלול השיקולים הרלבנטיים בסוגיה, ובכלל זה לבחון את יכולת המפקחים המוצעים לבצע את המוטל עליהם באמצעות התרשמות בלתי אמצעית (בש"פ 3960/18 דמראני נ' מדינת ישראל (30.5.2018)); בש"פ 1815/19 אבו זאיד נ' מדינת ישראל (25.3.2019)). הערבים המוצעים רואיינו בפני בית המשפט על ידי ב"כ המבקשת, והתרשמתי כי האם ובן דודו של האב מודעים למעשים המיוחסים למשיב ומתאימים לשמש כמפקחים. אשר לאב, מקובלת עלי טענת המבקשת שאין מקום למנותו כמפקח בשים לב למעורבותו הנטענת בניסיון לשיבוש הליכי משפט לאחר האירוע הנדון, למרות שלא הוגש נגדו כתב אישום, וזאת לכל הפחות עד לקבלת תסקיר.

7. במצב דברים זה, בשים לב לכלל השיקולים בהצטברם יחד, מצבו הרפואי של המשיב, עברו הפלילי הנקי, קיומה של חלופת מעצר מרוחקת גיאוגרפית ממקום ביצוע העבירה הנטענת והידוקה על ידי מעצר בפיקוח אלקטרוני בפיקוח הערבים שנמצאו מתאימים, אני סבורה כי להסתפק בחלופת מעצר למרות שמדובר בעבירת נשק ולמרות שטרם התקבל תסקיר שירות המבחן.

8. נוכח כל האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב בתנאים הבאים:

- א. המשיב יעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני בדירה המצויה באבו גוש, ברחוב הנרקיס 5.
- ב. בכל עת המשיב יפוקח על ידי אחד הערבים שאושרו על ידי; גב' הודא לדוויה, ת"ז 086985603 ומר ערפאת זמאמירי, ת"ז 301712063.
- ג. חל איסור על המשיב ליצור קשר, במישרין או בעקיפין, עם מי מהמעורבים בפרשה.
- ד. חל איסור על המשיב להשתמש באמצעי תקשורת, ובכלל זה טלפון ומחשב ולקבל מבקרים שאינם מבני משפחתו או מפקחים.
9. להבטחת התנאים:
- א. המשיב יפקיד ₪ 10,000 במזומן או בערבות בנקאית.
- ב. המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך ₪ 10,000 וכן כל אחד מהערבים יחתום על ערבות צד ג' בסך זה.
10. ניתן בזה צו עיכוב יציאה מן הארץ עד למתן החלטה אחרת.
11. התנאים שנקבעו לשם ביצוע ההחלטה ימולאו והבטוחות הכספיות יופקדו לא יאוחר מהשעה 17:00, שאם לא כן יעוכב ביצוע ההחלטה ליום הדיונים הבא.
12. מובהר בזה, כי אם המשיב יפר תנאי מתנאי המעצר, הוא יעצר מאחורי סורג ובריה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו ויישקל חילוט הערבויות.
13. אני מתירה את יציאתו של המשיב לטיפול רפואי בבית החולים הדסה עין כרם ביום 5.1.21 בין השעות 10:30 ל-14:30 ביום 10.1.21 בין השעות 11:30 ל-15:30. המשיב יובא לבית החולים ויוחזר ממנו בדרך הקצרה והישירה. בכל עת יהיה משיב מפוקח על ידי הערבים. מנהלת הפיקוח האלקטרוני תפתח חלונות באיזוק בהתאם.
- יוער בהקשר זה שאיני מקבלת את טענת המבקשת שלפיה אין מקום להורות על מעצר באיזוק אלקטרוני בשל הצורך של המשיב לצאת לעיתים תכופות לטיפול רפואי בבית החולים. טיפול רפואי נחשב כסיבה מוצדקת ליציאה ממעצר באיזוק אלקטרוני (סעיף 22ד(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996)). העובדה כי מצבו הרפואי הקשה של המבקש מצריך יציאות תכופות לצורך קבלת טיפול רפואי בבית חולים לא אמורה לעמוד לו לרועץ.
14. ככול שיוחלט להגיש ערר, ביצוע ההחלטה יעוכב עד יום 8.1.21 בשעה 100:00.

המבקשת תודיע למשיב, לא יאוחר מיום 7.1.21 בשעה 12:00, אם יוגש ערר.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים, לשב"ס ולמנהלת האיוק האלקטרוני.

בשים לב לעיכוב הביצוע, המזכירות תעדכן את המבקשת טלפונית על מתן ההחלטה.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"א, 06 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.